

Diumenge 3 de durant l'any "B", 21 de gener de 2024

L'Evangelí de Marc que hem llegit ens presenta a Jesús començant ja la seva predicació: *"el Regne de Déu és a prop. Convertiu-vos i creieu en la Bona Nova."* El Regne de Déu és l'estil de vida de Jesús. Regne de Déu que és regne de l'amor i del perdó, regne de la veritat i de la vida, regne de justícia i de pau. Aquest regne comença a fer-se realitat amb la persona de Jesús. Però per entrar nosaltres en la dinàmica del regne abans caldrà que ens convertim. Per Jesús Regne i conversió van estretament lligats. La conversió suposa una nova orientació, completa i total, de tota allò que som i fem. Vol dir un canvi en la nostra manera de fer, d'actuar i de pensar. L'Evangelí ens recorda que ha arribat bel moment oportú, el moment en què hem de decidir-nos. No ho podem deixar per més endavant. Ara és l'hora de la conversió com ens ha recordat S. Pau a la segona lectura: *"no podeu deixar perdre l'oportunitat present."*

Jesús, per dur a terme la tasca de difondre el seu missatge i donar a conèixer el regne de Déu, busca uns col·laboradors. I crida a Simó i a l'Andreu, i poc més endavant a Jaume i Joan. Qui porta la iniciativa en la crida és Jesús. I ells, amb total radicalitat, ho deixen tot i segueixen a Jesús. Més endavant a aquests quatre deixebles inicials se n'hi reuneixen més fins a arribar a dotze. Aquests estaven amb Jesús per anar-se amarrant del seu missatge i per ser també els seus col·laboradors. Aquesta invitació de Jesús als seus deixebles, avui ens la fa a tots a cadascú de nosaltres. Com hi responem? L'exemple dels apòstols és una invitació a nosaltres a abandonar els nostres hàbits, tot renunciant a les nostres pretensions. El cristià és el qui té com a referència Jesús. Ens cal veure a Jesús com una persona més que no pas una idea. Una persona que ens mostra, a través dels seus actes, la manera com hem d'actuar. És així com es va construint l'església: per relació de persona a persona amb el Crist i amb tots aquells que, com nosaltres, el volen seguir

Els deixebles són el model de qui vol seguir la dinàmica del Regne: Anteposar-ho tot (família i feina inclosa) per poder seguir a Jesús. Sense aquest pas d'optar pel seguiment de Jesús com a únic centre de vida, no podem pas ser constructors fidels del regne de Déu.

Fem nostre la pregària del salm: *"Feu que conegui les nostres rutes, que aprengui els vostres camins."*

Parròquies de l'Arxiprestat de Banyoles

Suplement Parroquial

21 de gener de 2024

QUEDAR-ME O ANAR-ME'N?

El 1982, el grup de rock britànic The Clash va llançar una cançó –que després es convertiria en un clàssic– sobre els problemes de parella. El seu títol és una pregunta: *Should I stay or should I go?* («M'hauria de quedar o me n'hauria d'anar?»). Aquesta frase tam-

bé es pot aplicar a la relació entre els fidels i l'Església. En efecte, també en aquest cas es tracta d'una relació en crisi: allò que abans es considerava impensable o una excepció rara, avui per alguns constitueix només un petit pas, bé després d'anys de distanciament, bé a causa d'una decisió espontània, sovint precipitada, fomentada per la informació negativa dels mitjans de comunicació sobre l'Església: gent, en alguns països molta, que abandona l'Església.

Les motivacions d'aquest pas són diverses. No sempre han de ser els conflictes amb els preveres, els escàndols relacionats amb experiències individuals o la crisi dels abusos sexuals els que fan que l'Església sembli poc creïble. Moltes persones se'n van perquè diuen: «*Ja no necessito l'Església per pregar, per posar-me en contacte amb Déu*». És important comprendre i reconèixer que els que se'n van no són automàticament apòstata, agnòstics o ateus. Ara la fe és considerada com un assumpte privat i, en conseqüència, privatitzable. Molts consideren l'Església obsoleta i, sovint hi ha una desconexió entre la fe personal i el Magisteri oficial de l'Església.

És interessant una declaració feta per un dels columnistes més coneguts d'Alemanya: «Una vegada em van preguntar per què encara no havia sortit de l'Església, si les meves crítiques contra ella eren tan punxants i substancials. La meva resposta va ser: "Perquè no puc sortir de la meua vida". I afegeix aquesta explicació: «Per a mi, l'Església no és només una institució organitzada jeràrquicament: és tot allò que no existiria sense ella. Els espais de gran silenci i profunda reflexió que estimo i on em sento com a casa, no existirien. No existiria l'espai on tenen cabuda paraules com misericòrdia, benaurança i gràcia. Certament, l'Església no és el cel, i ben pocs dels seus funcionaris són sants. Però l'Església pot esdevenir el lloc on el cel es manté obert». Després afirma: «I existeix la fe, la fe del Diumenge de Pasqua. Per descomptat, la Pasqua de l'Església, la resurrecció de la fe, no vindrà sola. És hora d'una veritable reforma».

A.R. BATLOGG, *L'Església es desperta en les ànimes*, (Fragments) *La Civiltà Cattolica*

01.12.23

PREGUEM AMB L'EVANGELI

Et donem gràcies, Pare nostre,
perquè cada dia ens fas sentir
la teua paraula,
com la van sentir Jonàs,
la gent de Galilea
els primers que van seguir Jesús;
et donem gràcies especialment
perquè en Jesús
la teua paraula és vida humana.

Fes que no ens cansem
d'escoltar-la ni d'acollir-la,
que no anem retardant
la conversió que ens demana,
sinó que cada dia fem algun pas,
sobretot responent
a la crida d'anar amb Jesús
de viure com a deixebles seus.

Reconeixem, Pare,
que encara estem lluny
de viure segons el teu projecte;
ajuda'ns a no queixar-nos tant
del que va malament
i a deixar créixer en nosaltres
i en tothom tot allò que hi ha de bé
i de veritat i que és signe
de la proximitat del teu Regne.

Concedeix als cristians
de totes les confessions,
que ja et reconeixem com a Pare
i estem units pel mateix baptisme
i la fe en Jesucrist,
de créixer en el respecte,
la conversió
i el mutu reconeixement
de germans a fi que puguem
caminar plegats en el testimoni
de l'Evangelí i portant
esperança al nostre món.

(*"La missa de cada dia"*
Gener 2024)

AQUESTA SETMANA

AVUI: a 2/4 de 5 de la tarda, als locals Parroquials de Santa Maria: trobada de FE I LLUM

DISSABTE: A Santa Maria dels Turers, a 2/4 de 7 de la tarda, MISSA FAMILIAR, amb els nens i les nenes de la catequesi, amb els seus pares, familiars i catequistes.

FESTA DE SANT ANTONI

El 17 de gener s'escau la festa de Sant Antoni Abat, dit popularment del porquet. Aquest any a Banyoles celebrarem aquest sant patró dels animals, diumenge vinent, 28 de gener. A les 10 del matí, a Santa Maria dels Turers hi haurà la Missa amb la presència dels pabordes. Acabada la missa de les 12, cap allà a 3/4 d'una, davant la porta principal de Santa Maria es farà la benedicció dels animals.

NO ÉS PAS CAP FARCELL

En un camí costerut i pedregós vaig trobar-me una nena que portava el germà petit carregat a les seves espatlles. Jo li vaig dir: "*nena, estàs carregant un farcell massa pesat per l'edat que tens.*" Ella em mirà seriosa i em contestà: "*no és cap farcell, senyor, és el meu germà.*" Jo vaig quedar-me pensatiu. Aquella paraula de l'infant valent em va quedar gravada per sempre en el meu cor. I quan la pena dels homes m'aclapara i em desanimo o m'enfonso em recordo de les paraules que un dia em digué aquella nena: "*No és pas cap farcell el que tu portes, és el teu germà.*"

Moviment Parroquial

HAN MORT I HEM PREGAT PER
Cecília Figueras Turró, de 72 anys
Joan Font Vilagran, de 89 anys

En les misses del 22 al 28 de gener de 2024 pregarem per:

A Santa Maria

A Sant Pere

Dilluns	7,30 v	Tots els difunts	7 t	Difunts Família Granés i Família Costa
Dimarts	7,30 v	Carles Bassó Albertí	7 t	Ànimes
Dimecres	7,30 v.	Jaume Oller Hereu (Aniv.)	7 t	Ànimes
Dijous	7,30 v	En acció de gràcies	7 t	Ànimes
Divendres	7,30 v.	En acció de gràcies	7 t	Ànimes
Dissabte	8 v	Jesús Güell; Jaume Serramitjana (Aniv.); Elvira Nierga José	7 t	Martirià Canadell i Lurdes Olivé
Diumenge	10 m.	Intenció particular; En acció de gràcies a Sant Antoni	11 m	Pere Pagès i Jovita Heras: Joan Sabé
	12	Joaquim Fernández Sanz; Esteve Bosch i Família		
	8 v.	Comunitat Parroquial		